

Praznik najdenja svetega Križa (14. septembra) so obhajali najprej v Jeruzalemu kmalu po najdenju teh svetih ostankov (320). Zapad je prejel praznik povišanja svetega Križa (4. maja). Tudi praznik cerkvenega posvečenja je postal splošen v 4. stoletju.

V 7. stoletju so znani v Rimu 4 najstarejši Marijini prazniki: Svečnica, Marijino oznanenje, Marijino vnebovzetje in praznik Marijinega rojstva.

Prazniki mučencev so najstarejši. Posamezne cerkvene občine so praznovalle svoje lastne mučence. — Značaj splošnih praznikov so prejeli do 5. stoletja: oba praznika Janeza Krstnika (rojstva 24. junija in obglavljenja 29. avgusta). Praznik sv. Štefana (26. decembra) se je razširil po celi Cerkvi, ko so našli svetnikove ostanke leta 415. Praznik apostolskih prvakov sv. Petra in Pavla (29. junija) so obhajali z vigilijo in osmino v 4. stoletju v Rimu. — Iz Rima ga je prevzel celi zapad in v 5. stoletju tudi vzhod.

Posvečevanje praznikov je obstajalo predvsem v obisku službe božje. Radi tega je morala Cerkev zahtevati ob praznikih opustitev hlapčevskih in drugih opravil, ker je to zahteval obisk svetišča. Počitek ob praznikih je prevzelo krščanstvo gotovo od judov, ki po sobotah niso delali. Prvotno je bila ta zapoved raztegnjena le na krščansko nedeljo in pozneje na poglobitve praznike.

Že Konstantin Veliki je odredil, da mora ob nedeljah počivati vojaštvo, sodišča, obrtniki, poljedelci pa so še smeli delati. Ta Konstantinova zapoved je bila uzakonjena tudi po drugih rimskih cesarjih, ki so jo raztegnili na praznike in prepovedali ob nedeljah in praznikih celo predstave po cirkusih ter gledališčih.

Proti divjanju boljševikov. Boljševiki so izšli iz socialno-demokratske stranke ter se ponašajo s tem, da so najbolj dosledni pristaši nemškega židovskega pisatelja Karla Marksa, ki je ustanovitelj takozvanega znanstvenega socializma. Marksizem proglašajo vero kot zasebno stvar. Kako v dejanskem življenju izgleda to načelo, dokazujejo socialni demokratje, od katerih je veliko število izstopilo iz krščanske cerkve. Tako je na primer med socialno-demokratskimi poslanci v nemškem državnem zboru več nego dve tretjini brez konfesije, to je, izstopili so iz krščanske vere ter izjavili, da so brez verske pripadnosti. Tudi med slovenskimi socialno-demokratskimi voditelji je nekaj takih, ki so brez konfesije. Nedavno je mariborsko socialno-demokratsko glasilo pisalo o tem, kako bi treba tudi v Beogradu širiti brezkonfesijstvo (odpad od krščanske vere). Do viška pa so pritirali sovraštvo proti veri in cerkvi ruski boljševiki, ki so si postavili kot nalogo iztrebiti iz Rusije pravoslavno in katoliško ter sploh vsako vero. Rušijo cerkve — samo v preteklem letu je bilo zaprtih, odnosno porušenih 1200 cerkev, snemajo iz zvonikov zvonove, zapirajo in mučijo in ubijajo škofove in duhovnike, razpuščajo verske občine. V petih letih, tako napovedujejo

boljševiki, ne bo v Rusiji nobene cerkve več. To divjanje boljševikov je našlo odmev po kulturnem svetu. Kajpada socialnodemokratski listi o protiver-skem divjanju svojih bolj odločnih in bojevitih bratov ne najdejo niti besedice obsodbe. Kulturni svet pa se je zganil ter so se začeli razlegati protesti iz Anglije, Francije, Nemčije, Švedske, Avstrije in drugod. Papež Pij XI. je izdal 8. februarja pismo, v katerem odločno obsoja bogokletne zločine boljševikov proti Bogu in proti dušam ruskega naroda. Posebno poudarja, da boljševizem v glavnem ogroža in pokvarja mladino, da jo zapeljuje v vse pregrehe ter da krši celo človeško naravo. V času zadnjih božičnih praznikov je bilo v Rusiji zatvorjenih na stotine cerkev, na stotine podob svetnikov sežganih. Uprizarjajo se bogokletni sprevedi, pri katerih polodrasli dečki v duhovniški obleki zasramujejo ter pljuvajo na križ. Zato sveti Oče poziva vernike k zadostivni in prosilni molitvi. Dan svetega Jožefa je posebno določen za takšne molitve. Sveti Oče bo ta dan v Rimu opravil sv. mašo, da bi prišla rešitev iz te groze. Papež izraža upanje, da se bodo vsi verniki ta dan udeležili pravne službe božje.

NOVICE

Smrt priljubljenega in spoštovanega zlatomašnika. V Zrečah pri Konjicah je umrl v lepi starosti 78 let tamkajšnji g. župnik, duhovni svetovalec in zlatomašnik Matija Karba. Blagopokojni je bil rojen v Ljutomeru, posvečen v mašnika 23. julija 1876. Kaplan je bil pri št. Janžu na Dravskem polju in na Dobrni. Že leta 1892 je postal župnik v Zrečah, kjer je opravljal svojo službo celih 37 let do smrti. Rajni zlatomašnik je bil vzgleden duhovnik in priljubljen pri ovčicah in duhovnih sobratih. Delaven je bil tudi na gospodarskem polju in učenjak kot jezikoslovec. Vsa leta javnega delovanja je bil vnet dopisnik katoliškega časopisja in posebno še Slovenskega Gospodarja. Uredništvo »Gospodarja« se bo pokojnega spominjalo s hvaležnostjo, ker je znal radi izrednega spomina opomniti naš list na razne jubileje in dogodbe iz dobe taborov po Sloveniji. Počivaj v miru za vse dobro vneta in delavna duhovniška duša in ostani ti ohranjen trajno hvaležen spomin pri vseh, ki so te poznali!

Nova železniška proga Rogatec—Krapina je bila slovesno otvorjena v nedeljo dne 16. februarja. Proga je blagoslovil zagrebški nadškof dr. An. Bauer ob navzočnosti prometnega, poljedelskega ministra in več drugih dostojanstvenikov železniških prometnih in gradbenih oddelkov. Našo škofijo ja zastopal na slovesnosti pomožni škof dr. I. Tomažič.

Vozni red na progi Rogatec—Krapina. S ponedeljkom, dne 18. februarja tega leta so pričeli na novi progi Rogatec—Krapina redno voziti potniški in tovorni vlaki. Po voznem redu bodo vozile po tri garniture dnevno iz Rogatca in Krapine. Vozni red je naslednji: Iz Ro-

in varuje ne samo belo temveč tudi barvano perilo. Pa tudi za volno in svilo je idealno sredstvo za pranje

212-1

gata vozijo: 1. vlak št. 2137: odhod 4.30, Dobovec 4.42, Sv. Rok-Lupinjak 4.49, Gjurmanec 5.08, prihod v Krapino 5.20, odhod 5.40, Velika ves 5.53, Sv. Križ 6.04, Zabok 6.20. — 2. vlak št. 2111: odhod Rogatec 9.27, Dobovec 9.37, Sv. Rok-Lupinjak 9.43, Gjurmanec 9.59, prihod v Krapino 10.09, odhod 10.28, Velika ves 10.44, Sv. Križ 10.59, Zabok 11.20. — 3. vlak št. 2139: odhod Rogatec 17.10, Dobovec 17.22, Sv. Rok-Lupinjak 17.34, Gjurmanec 17.58, prihod v Krapino 18.10, odhod 18.33, Velika ves 18.49, Sv. Križ 19.04, Zabok 19.25. — Iz Razbora odnosno Krapine vozijo vlaki: 1. vlak št. 2112: odhod Zabok 6.50, Sv. Križ 7.15, Velika ves 7.29, prihod v Krapino 7.46, odhod 8.02, Gjurmanec 8.13, Sv. Rok-Lupinjak 8.33, Dobovec 8.38, Rogatec 8.48. — 2. vlak št. 236: odhod Zabok 14.35, Sv. Križ 14.58, Velika ves 15.14, Krapina prihod 15.31, odhod 15.51, Gjurmanec 16.08, Sv. Rok-Lupinjak 16.33, Dobovec 16.38, Rogatec 16.59. — 3. vlak št. 2138: odhod Zabok 20.20, Sv. Križ 20.37, Velika ves 20.49, prihod v Krapino 21.36, Sv. Rok-Lupinjak 21.50, Dobovec 22.04, Prihod Rogatec 22.16.

Naše slike. Pošljite nam lepe fotografije in slike naših vasi, da jih bomo objavili v Naših slikah! — Pošljite nam slike zanimivih dogodkov v svojem kraju! — Za lepe slike, ki jih bomo objavili, bomo dali lepe nagrade. Kupujte pri trgovcih, ki inserirajo v Naših slikah. Sklicujte se pri nakupovanju na naše inserate!

Požar povzročil veliko škodo. Dne 13. februarja zjutraj je začelo iz nepojasnjenega vzroka goreti gospodarsko poslopje odvetnika dr. Rudolfa v Konjicah. Zgorel je hlev, šupa in nekaj gospodarskega orodja. Škodo cenijo na 50 tisoč Din. Požrtvovalni gasilci so bili pridno na delu z novo motorno brizgalno in preprečili razširjenje požara na sosedna poslopja.

Če zadeneta skupaj avtomobil in voz. Dne 11. februarja sta kljub pravilni vožnji zadela skupaj na cesti proti Dobovi pri Brežicah voz posestnika Ant. Katiča iz Loč in osební avtomobil. Suneček je kobilo močno poškodoval, da bo

najbrž poginila, a tudi avtomobilu so se podrobile šipe.

Po 6 tednih so našli v Paki pri Šoštanju vtopljenega lesnega trgovca Josipa Sigulina. Gre v tem slučaju za samomor.

Žganje mu je izkopalo grob. 60 letni Jožef Kovač iz Ratkovec v Prekmurju se je podal 11. februarja z doma po opravkih. Zvečer se ni vrnil in so ga našli drugi dan v Ivanjševcih zmraznjenega ob robu gozda. Za povratek domov se je mož preveč napil žganja in to je povzročilo smrtno nesrečo.

Smrt pod vozom. 73 letni hlapec Anton Fink je bil uslužben pri posestniku Brezovniku v Vojniku pri Celju. V petek dne 14. februarja tega leta popoldne je hotel z voza pospraviti žagavico v vrečah. Voz se je kar nenadoma nagnil in pokopal starčka pod seboj. Ko so ga potegnili izpod voza, je imel revež tako hude notranje poškodbe, da so ga prepeljali v celjsko bolnico, kjer je umrl v soboto.

Najstarejši most v Nemčiji. Najstarejši most v Nemčiji je most preko reke Mosel v mestu Trier, ki je bil pozidan od starih Rimljanov. Ker most ni več kos modernim prometnim zahtevam, ga bodo sedaj preuredili in razširili. Most počiva na zidanih stebrih in je dolg 190 metrov. Drugi in sedmi podporni steber sta bila razstreljena od Francozov leta 1689, a pozneje zopet pozidana. Nemško mesto Trier, ki je bilo ustanovljeno od rimskega cesarja Avgusta, je bilo že v sredini 1. stoletja zelo bogato in pozneje večkrat sedež rimskih cesarjev.

Dragocenost predmetov, ki so bili last ponesrečenih letalcev. V Parizu se je vršila pred kratkem zanimiva licitacija. Letalca Nungessers in Colli sta nameravala preleteti Ocean od vzhoda proti zapadu. Med potjo sta oba smrtno ponesrečila. V Parizu je bila Nungessersova čepica izlicitirana in prodana za 100 tisoč Din. Par rokavic, ki so bile last francoskega letalca, so dosegle še višjo ceno. Vsako rokavico so namreč posamič dražbali. Eno je kupil neki Francoz za 400 tisoč Din, drugo Amerikanec za 600 tisoč dinarjev.

Način življenja znamenitih starčkov. Španski časopis »Heraldo« je objavil, kako so se ohranili veliki misleci, delavci in izumitelji v visoki starosti čili ter zdravi. List poroča o znamenitem ameriskem izumitelju Edisonu, ki ima že 81 let in spi vsako noč komaj 3 ure. On sam trdi, da požira spanje človeške moči in se počuti on pri tako kratkem počitku prav dobro. Najstarejši kralj v Evropi, Gustav V. na Švedskem, ki je že star 70 let, se ohranja mladostnega, ker igra tenis (igra z žogo). Pustil si je zgraditi v Stockholmu dvorano, kjer si krepi telo tudi v zimski teniški športom. Dvakratni ameriški milijarder Rockefeller, ki bo star kmalu 90 let, pripisuje svojo telesno čilost dejstvu, ker se ne loti ničesar, kar bi mu pokvarilo dobro voljo (to je lahko pri milijarderju), in igra golf igro. Rockefeller je dobil vrstnika v generalu Bernhardu Shawu, ki uživa le rastlinsko hrano in je pri 91 letih neverjetno mladosten. Lansko leto je obil-

skal pisatelja Emila Ludviga ob Komerskem jezeru. Pri vožnji po jezeru je skočil iz motornega čolna in plaval neprestano eno celo uro.

Stoletniki. V Jassy na Rumunskem je umrla nedaleč od mesta v kraju Targul Frumos 128 letna gospa Cassandra Anitoje. Ta ženska ni bila nikdar bolna v svojem življenju. Železnico in avtomobil je poznala le iz pripovedovanj drugih. — V Beli Durčovja na Slovaškem je obhajal te dni Jan Durčo svoj stoletni rojstni dan. — V južnosrbskem mestu Kumanovo so dognali ob priliki ljudskega štetja, da je meščan Safir Petrušević že končal 130 let in kadi vsaki dan, še dobro sliši in je duševno čil. Ob tej priliki so starčka prvič v življenju fotografirali.

Ponesrečeni preroki. Ob koncu leta 1929 je razvidno, kako malo smemo zaupati napovedovalcem bodočnosti. Najbolj se je urezal nemški prerok Huter, ki je za novo leto Stresemannu napovedal veliko uspehov v letih 1929 in 1930, ko bi postal nemški državni predsednik. Stresemann je umrl, ne da bi počakal na leto 1930. Na Angleškem se je prav tako osmešil dokaj znani »stari zamorec«, ki je pisal o težki izgubi v kraljevski rodbini. Vsi so mislili na kralja, ki je nevarno obolev v lanskem februarju. Toda kralj je ozdravel in ni imela kraljevska hiša nobenih drugih neprilik. Na Francoskem je obljubovala madame Laplace strele na nekega uglednega politika, prevrat na Ruskem in vojno v Ameriki. Vse to je izostalo, umrl pa je Clemenceau, na katerega vedeževalka ni pomislila.

Raziskovalci južnega tečaja rešeni. Z Byrdovo ekspedicijo, ki je končala raziskovanja na južnem tečaju, smo se že večkrat ter obsežno bavili. Ko je raziskal Byrd v letalu tečaj v 15 urnem poletu, se je vrnil v svoje oporišče in njegova družba se je odpravila na odhod in povrnitev na ladji v New York. Česar ni nikdo pričakoval, to se je bilo zgodilo, da je Byrdova ladja na morju zamrznila in ni mogla nikamor. Po vesteh je bil led debel 10 metrov in Byrdov parnik sploh ni bil opremljen za lomljenje ledu. Pogumni raziskovalec se je obrnil potem radija na pomoč v cel svet, naj ga reši iz mučnega ter resnega položaja kak ledolomilec. Čakal je revež s svojimi tovariši v vedni temi cele tedne in se je dokopala do njegovega oporišča ob morju še le te dni ladja »Little America«, na kateri se bo ekspedicija rešila nazaj v domovino, kjer jo že radovedni Amerikanci pričakujejo z največjo nestrpnostjo.

Usoda predsednikov Mehike. Izvolitev predsednika mehikanske republike je ravno toliko kakor bi proglasili nad novolizvoljenim smrtno obsodbo. Zavarovalna družba bi gotovo ne upala mehikanskega predsednika zavarovati na življenje. Mehikiški vodilni politiki so v stalni smrtni nevarnosti. Opozicija uprižarja na vodilne osebnosti na vladi atentate. Ker se hitro menjavajo vloge vladnih in opozicijskih strank ni med umorom in postavno umrtitvijo nobenega razločka. Tako je bilo v Mehiki pred 100 leti in je še tudi danes. Od dneva, ko je postala Mehika samo-

stojna, bilo je to 16. septembra 1810, ko je prenehala španska nadvlada, do danes, sta umrla le dva predsednika naravne smrti. Prvi je bil Juarez, premagovalec cesarja Maksimilijana I., drugi general Gonzales. Pet vladarjev, en cesar in štirje predsedniki so zapustili ta svet nasilne smrti. Število atentatov, ki so bili izvršeni v Mehiki od njene samostojnosti, je nemogoče določiti. — Ako leži sedajni predsednik Rubio s prestreljeno čeljustjo v bolnici, se dobro zaveda, da je bil prvi strel v njegovo glavo le poskus, upihiniti mu luč življenja za vedno. Že pred potovanjem v Zedinjene države so ga morali nad vse vestno stražiti. Njegov prednik Obregon (zadnji mehikanski predsednik Portes Gil je le zastopal nekaj mesecev umorjenega) je bil ustreljen oni dan, ko bi bil moral nastopiti najvišjo službo. Zloglasni Calles je bil tudi oni vodilni politik, ki je še danes med Mehikanci nepopisno osovražen, vendar se še doslej ni nikdo dotaknil njegovega življenja resno.

»Mrlič« zbežal s pokopališča. Zgodilo se je to v Queretaru (Mihika). Ves mrtvaški sprevod se je izvršil v najlepšem redu in na pokopališču so se med običajnim jokom sorodnikov ravno pripravljali, da bi položili truplo ubogega Jose Lazana k večnemu počitku. Hipoma pa je pokazal »mrlič«, da se s to namero ne strinja, in je pričel kričati. Razbil je pokrov rakve, skočil iz nje, se začudeno in preplašeno ogledal po navzočih in jo nato ubral urnih korakov s pokopališča, pri čemur ni niti iskal izhoda, ampak je skočil kar preko zida. Še bolj začuden in preplašeni navzoči so pozabili na jok in se istotako razpršili na vse strani. V par trenutkih sta ostala grob in krsta osamljena. Izkazalo se je pozneje, da so Lazana napadli krči in so ga v tem stanju pomotoma smatrali za mrtvega.

»Duhovi« so se zmotili. 14 letna Ruby Rowe iz Geneve je nenadoma izginila v Chikagu iz hiše svojih staršev. Babjeverni njen oče se je zatekel po nasvet k nekemu spiritistu, ki je poklical duhove, in ti so povedali, da je bila deklica ugrabljena in da se nahaja zaprta v neki obcestni gostilni. Pokazalo pa se je, da »duhovi« niso bili prav poučeni, kajti deklico so pozneje našli na nekem kmetiskem posestvu, kamor je sama ušla in sicer iz vzroka, da bi se ji ne bilo treba učiti muzike, k čemer so jo doma silili.

Dragocena jajca. Vsakdo bi si mislil: eno jajce je podobno drugemu. Razlikujejo se jajca le po velikosti ter barvi. Smejali so se leta 1880 v Edinburgu na Angleškem možu, ki je kupil dve sivkasto-beli jajci s temnimi lisami, dolgo vsako po 12 cm za 400 Din. Dva tedna pozneje je prodal jajci lordu Milfordu za 60 tisoč Din. Jajci sta bili od danes že izumrlega orjaškega ptiča, ki se je imenoval alk. Ohranjenih je od te ptice do danes le še 8 nagačenih živali in 70 jajc. Alk je bil ptič plavač, na kratkih nogah, s perutmi od 90 cm dolžine in je živel v množinah krog severnega otoka Islandija, Nove Funlandije in na Funki otočju. V 17. stoletju so ptico uničili radi mesa in perja. Zadnji par

je bil ustreljen na otoku Eldey pri Islandiji leta 1844. Od taistega časa rastejo v ceni še ohranjena alk jajca. — Gospa Shmith (Angležinja) je imela 3 alk jajca. Leta 1912 je darovala eno muzeju v Bristolu, drugi dve sta bili prodani in sicer eno za 40 tisoč, drugo pa za 45 tisoč Din. Ako računamo, da pride eno jajce na približno 40 tisoč Din, potem znaša vrednost vseh še ohranjenih jajc 2.8 milijonov Din.

Z enajstim letom županja. Čudna navada obstoja v angleškem mestu Orsett, kjer je županska čast v rokah žen družine Wilson in se podeduje od matere na hčerko. Na ta način se je povzpela sedaj do županje komaj 11 letna Marjeta Wilson.

Vrtnar našel zaklad. Nek vrtnarski pomočnik, Harald Carlson po imenu, je kopal ob neki najbolj prometni ulici v Stockholmu. Naenkrat zadene njegova lopata na nekaj kovinastega. — Koplje dalje in kmalu opazi zaboj, v katerem se je nahajalo 500 srebrnikov iz časa 1660 do 1718. Mnogi srebrniki so nosili sliko kralja Karla XII. Zaboj, v katerem se je denar nahajal, je bil precej pokvarjen, dočim je bil denar zelo dobro ohranjen.

Sedem let brez dežja. »Sidney Manchester« poroča, da niso videli v mestu Morgan v Avstraliji že nad 7 let dežja. Redkokdaj so našli otroci na cesti žabo. Če so jo spustili v vodo, je utonila; žabe v teh krajih so se popolnoma odvadile plavanja. Voda se deli iz mestnega vodovoda v strogo določenih količinah. Kopanje je strogo prepovedano. Lastniki kopalnic lahko čakajo na nalliv, ki bi jim napolnil strešne cisterne. Ko se oblačijo otroci za šolo, jim matere brišejo obraz z vlažno cunjico ali rokavico. V jutranjih urah imajo vedno najmanj vode, ker jo deli mesto še le ob 9. uri.

Peš skozi Afriko. Dva Avstralca, Monson in Wilson po imenu, sta dospela v glavno mesto Egipta v Kairo, potem ko sta prehodila celo Afriko. Prehodila sta vsega skupaj 7000 milj in pri tem bila tudi v Rodeziji in Belgijskem Kongu. Prtljaga obeh potnikov je obstojala iz ene same odeje. Pred letom dni sta praznovala božič v pokrajini Zambesi, sredi divjakov. Kakor pripovedujeta, so bili divjaki napram njima izredno prijazni. Neki črnci iz Konga ju je celo spremljal prav do Kaire, toda, ko so prispeli tja, ga je mestni promet in vrvenje tako prestrašilo, da je kar zbežal nazaj v pustinja. Med potjo sta Monson in Wilson tudi poskušala na goro Kilimandžaro, najvišja gora Afrike, česar pa radi pomanjkanja živila nista mogla izvršiti.

Trije hišni svetovalci. »Kaj je to, kako je to, sosed, da vaše gospodarstvo tako raste, tako procvita in vendar ni na vas ničesar posebnega opaziti, niti na vsem, kar se pri vas počne! Mi ostali tudi delamo, obračamo si storjeno v hasek, a navzlic temu do blagostanja ne pridemo.« »Torej se vam to čudno zdi,« odvrne sosed; »hvala Bogu, godi se mi dobro, Bog mi daje svoj blagoslov. To pripisujem prvič milosti božji, drugič pa mojim trem hišnim svetovalcem.« »Vašim trem hišnim svetoval-

cem? Kateri pa so ti?« vpraša začudeno sosed. »Domači pes, petelin in mačka,« odgovori sosed. »Vi se norčujete?« »Ne norčujem se, marveč trdim resnico. Poslušajte me! Pes laja, kadar čuje prihajati pridaniče, kar znači previdnost. Petelin kikirika, ko se prične daniti, kar znači, vstajati. A mačka se umiva, obliže in snazi, kadar prihaja gost, kar znači pogostiti ga.« »Že razumem sosed, kar mi nameravate s tem povedati. Tri reči so potrebne, da bi se gospodarstvo povzdignilo in te so: previdnost napram vsakomur, ki nam lahko škoduje, skrb za vse, kar nosi prospeh in prijaznost z vsakim, ki nam dobro želi in stori.« »Ako si moje tri hišne svetovalce na naveden način tolmačite, nimam nič zoper to. Nasprotno hvalim jih, da me opozarjajo, kako se mi je ravnati, brez njih bi bil nemara na vse to že pozabil.«

Ženska čast in denar. V neki stari zgodbi čitamo o sodniku, ki je modro razsojal, če je tožila ženska, da jo je kak moški s silo v greh zapeljal. Obso dil je moškega, da naj ali žensko poroči ali pa plača denarno kazen. Povečini so moški seveda raje plačali kot pa svoje tožiteljice poročiti. Ženska je hitro denar pobasala v žep in odšla. Sodnik pa je ukazal moškemu, naj teče za žensko in ji skuša denar iztrgati. Nereditokrat se je zgodilo, da je dekle branilo denar s tako spretnostjo in pogumom, da ji ga moški ni mogel iztrgati. Konečno je sodnik oba poklical nazaj, zapovedal ženski, naj moškemu denar vrne in sklenil svojo razsodbo z modrimi besedami na žensko: »Če bi bila branila svojo čast in poštenost tako spretno in neustrašeno kot denar, bi te ne bil mogel nihče za to ogoljufati.«

Zdravnik dr. Jos. Marcius v Framu sprejema stranke od 1. marca naprej v villi Šerbinke I. nadstropje štey. 3. 226

Bodite oprezni
pri nakupu nove obleke in zahtevajte pred tem od Trgovskega doma

Siermecki v Celju z doplačilom na ogled vzorce sukna, ševjota in kamgarna za moške obleke, krasne volnene tkanine za damske plašče in obleke, svile, delena, etamina, šifona, batista, pletna in vse ostale manufakture za obleke in perilo.

Naročila preko Din 500 se pošiljajo poštino prosto. Cenik z več tisoč slikami na zahtevo popolnoma brezplačno.

Trgovski dom **R. Siermecki**, Celje št. 24.
Dravska osnovina.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela te-le podpore: uprava Slovenskega Gospodarja 75 Din; Stefan Breznik, posestnik v Brezulah 100 Din; I. Babič, kaplan v St. Ilju zbral na gostiji Libek-Ožkerl 100 Din; Neimenovani 250 Din; Marko Škofič, kaplan pri Kapeli na sedmini Elizabete Nedog 60 Din; Kuzman Jernej, posestnik v Vitanjih 2000 Din; dr. Josip Pova lej, fin. direktor 200 Din; Mohorjani pri Sv. Križu po dekanu Weixlu 100 Din. Nadalje so poslali denarni zavodi in okrajni zastopi večje podpore in prijatelji revnega dijaštva so obilo preplačali doposlano jim knjižico »Maribor za svoje dijaštvo«. Vsem iskren Bog plati!

Gospa, že prvi poskus pranja po našem načinu Vas bo uveril, da imamo prav! Čitajte oglas terpentinovnega mila Gazeia. 152

»Ljudska samopomoč« v Mariboru naznanja ponovno cenjenemu občinstvu Slovenije, da nimajo naši poverjeniki nobene pravice do kakšnega inkasa in da priznavamo le plačila, izvršena po naših poštinih položnicah ozir. plačila v naši pisarni. Poverjeniki se morajo izkazati z našim potrdilom. 235

Nastop divjih zveri v starem Rimu.

Rimljani so se razveseljevali v dobi cesarjev v cirkusu, v primeri s katerim so vsi današnji prava otroška igrara. Največji rimski cirkus je imel prostora za 180 do 190 tisoč gledalcev in je bil v tehničnem oziru naravnost bajno opremljen. Za vladanja cesarja Nerona se je prikazala v cirkusu iz 9 metrov globoke vdolbine kar naenkrat cela pokrajina iz najbolj južnih krajev z vso mogočo divjo zverjadjo. Zaplavale so pred gledalci ogromne ladje, iz kojih notranjščine so se prikazale cele skupine: medvedov, levov, tigrov ter slonov.

Z zverinami so se morali boriti ljudje, ker so pošiljali po rimskem zakonu na ta način na drugi svet najhujše razbojnice. Ako so zakrivali premikati kulis ali tehnični delavci med predstavo kako nerednost ali zakasnitev, jih je ukazal cesar pometati pred zveri. Človeško življenje je bilo pri rimskih igrah v cirkusu brez vsake veljave. Ne samo to, da so razmesarile zverine snodaj v areni na stotine žrtev, je tekla večkrat kri tudi na galerijah za gledalce. Tako na primer je pustil cesar Kaligula, ko je občinstvo v cirkusu

med predstavo protestiralo proti previsokim davkom, — zgrabiti najbolj glasne kričarje in jih takoj pobiti.

Vzpored v rimskem cirkusu je bil navadno ta-le: menežarije, draženje zverjadi in prikazi živalske umetnosti.

Prve slone je pripeljal v slavnostnem sprevodu v Rim, 120 po številu, Metell, zmagovalac nad Kartazani v Afriki leta 250 pred Kristusom. V vojni proti Pyrrhu, leta 280 pred Kristusom, so videli rimski vojščaki prvič slone. Imenovali so jih po pokrajini Lukaniji, v kateri leži bojišče Herakleja, »lukan-ske vole«.

Kmalu so pustili, da so se borili v cirkusu sloni proti bikom. Pod Pompejem so bili priljubljeni boji med sloni in ljudmi. Julij Cezar je uprizoril v cirkusu pravo bitko, v kateri so se morali boriti med seboj: 300 pešcev, 300 jezdecev in 200 slonov.

Čudimo se lahko danes nad tem, kaj vse so naučili slone rimski krotilci. Vladarja Cezarja so spremljali pri povratkih v stanovanje v noči sloni z gorečimi bakljami. Še danes tolikanj priljubljena godba slonov je bila Rimljanom dobro znana. Slone so tako izve-